

¹So hört nun dies, ihr Priester, und merke auf, du Haus Israel, und nimm zu Ohren, du Haus des Königs! denn es wird eine Strafe über euch gehen, die ihr ein Strick zu Mizpa und ein ausgespanntes Netz zu Thabor geworden seid.²Mit ihrem Schlachten vertiefen sie sich in ihrem Verlaufen; darum muß ich sie allesamt strafen.³Ich kenne Ephraim wohl, und Israel ist vor mir nicht verborgen, daß Ephraim nun eine Hure und Israel unrein ist.⁴Sie denken nicht daran, daß sie sich kehren zu ihrem Gott; denn sie haben einen Huregeist in ihrem Herzen, und den HERRN kennen sie nicht.⁵Und die Hoffart Israels zeugt wider sie ins Angesicht. Darum sollen beide, Israel und Ephraim, fallen um ihrer Missetat willen; auch soll Juda samt ihnen fallen.⁶Als dann werden sie kommen mit ihren Schafen und Rindern, den HERRN zu suchen, aber ihn nicht finden; denn er hat sich von ihnen gewandt.⁷Sie verachten den HERRN und zeugen fremde Kinder; darum wird sie auch der Neumond fressen mit ihrem Erbteil.⁸Ja, blaset Posaunen zu Gibeä, ja, drommetet zu Rama, ja, ruft zu Beth-Aven: "Hinter dir, Benjamin!"⁹Denn Ephraim soll zur Wüste werden zu der Zeit, wann ich sie strafen werde. Davor habe ich die Stämme Israels treulich gewarnt.¹⁰Die Fürsten Juda's sind gleich denen, so die Grenze verrücken; darum will ich meinen Zorn über sie ausschütten wie Wasser.¹¹Ephraim leidet Gewalt und wird geplagt; daran geschieht ihm recht, denn er hat sich gegeben auf Mensehengebot.¹²Ich bin dem Ephraim wie eine Motte und dem Hause Juda wie eine

¹إِسْمَعُوا هَذَا أَيُّهَا الْكَهَنَةُ، وَانصُتُوا يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، وَأَصْعُوا يَا بَيْتَ الْمَلِكِ، لَأَنَّ عَلَيْكُمُ الْقَضَاءَ، إِذْ صِرْتُمْ قَحًّا فِي مِصْقَاةٍ، وَشَبَكَةً مَبْسُوجَةً عَلَى تَابُورٍ.²وَقَدْ تَوَعَّلُوا فِي دَبَائِحِ الرِّيْعَانِ، فَأَنَا تَأْدِيبٌ لَجَمِيعِهِمْ.³أَنَا أَغْرِفُ أَفْرَايِمَ، وَإِسْرَائِيلُ لَيْسَ مَخْفِيًّا عَنِّي. إِنَّكَ الْآنَ رَتَبْتَ يَا أَفْرَايِمَ. قَدْ تَنَجَّسَ إِسْرَائِيلُ. أَفْعَالُهُمْ لَا تَدْعُهُمْ يَرْجِعُونَ إِلَى إِلَهُهِمْ، لِأَنَّ رُوحَ الرَّبِّ فِي بَاطِنِهِمْ وَهُمْ لَا يَعْرِفُونَ الرَّبَّ.⁵وَقَدْ أَذَلْتُ عَظْمَةَ إِسْرَائِيلَ فِي وَجْهِهِ، فَيَتَعَتَّرُ إِسْرَائِيلُ وَأَفْرَايِمُ فِي إِنْهَمَا، وَيَتَعَتَّرُ يَهُودَا أَيْضًا مَعَهُمَا.⁶يَذْهَبُونَ بِعَمِيمِهِمْ وَبَقَرِهِمْ لِيَطْلُبُوا الرَّبَّ وَلَا يَجِدُونَهُ. قَدْ تَنَجَّى عَنْهُمْ. قَدْ عَذَرُوا بِالرَّبِّ. لَأَنَّهُمْ وَلَدُوا أَوْلَادًا أَجْنَبِيِّينَ، الْآنَ يَأْكُلُهُمْ شَهْرٌ مَعَ أَنْصَبَتِهِمْ.⁸إِصْرُبُوا بِالْبُوقِ فِي جَبْعَةٍ، بِالْقَرْنِ فِي الرَّمَاةِ. اصْرُخُوا فِي بَيْتِ أَوْبٍ، وَرَاءَكَ يَا بَيْتَامِينَ.⁹يَصِيرُ أَفْرَايِمُ جَرَابًا فِي يَوْمِ التَّأْدِيبِ. فِي أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ أَعْلَمْتُ الْبَاقِينَ.¹⁰صَارَتْ رُؤُسَاءُ يَهُودَا كَنَاقِلِي النُّحُومِ. فَأَسْكَبُ عَلَيْهِمْ سَخَطِي كَالْمَاءِ.¹¹أَفْرَايِمُ مَظْلُومٌ مَسْخُوقُ الْقَضَاءِ، لَأَنَّهُ ارْتَضَى أَنْ يَمُصِّي وَرَاءَ الْوَصِيَّةِ.¹²فَأَنَا لِأَفْرَايِمَ كَالْعُتَّةِ، وَلَيَبْتَ يَهُودَا كَالسُّوسِ.¹³وَرَأَى أَفْرَايِمُ مَرَصَّةَ وَيَهُودَا جُرْحَهُ، فَمَضَى أَفْرَايِمُ إِلَى أَسُورَ، وَأَرْسَلَ إِلَى مَلِكٍ عَدُوٍّ. وَلَكِنَّهُ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَسْفِيَكُمْ وَلَا أَنْ يُزِيلَ مِنْكُمُ الْجُرْحَ.¹⁴لَأَيَّيْ لَأَفْرَايِمَ كَالْأَسَدِ، وَلَيَبْتَ يَهُودَا كَنَيْبِلِ الْأَسَدِ. قَائِي أَنَا أَفْتَرِسُ وَأَمْضِي وَأُخَذُ وَلَا مُنْقِذَ.¹⁵أَذْهَبُ وَأَرْجِعُ إِلَى مَكَانِي حَتَّى يُجَارَوْا وَيَطْلُبُوا وَجْهِي. فِي صِيْقِهِمْ يُبْكِرُونَ إِلَىَّ.

Made.¹³ Und da Ephraim seine Krankheit und Juda seine Wunde fühlte, zog Ephraim hin zu Assur und schickte den König Jareb; aber er kann euch nicht helfen noch eure Wunde heilen.¹⁴ Denn ich bin dem Ephraim wie ein Löwe und dem Hause Juda wie ein junger Löwe. Ich, ich zerreiße sie und gehe davon; ich führe sie weg, und niemand kann sie retten.¹⁵ Ich will wiederum an meinen Ort gehen, bis sie ihre Schuld erkennen und mein Angesicht suchen; wenn's ihnen übel geht, so werden sie mich suchen und sagen: